

POSTANOWIENIE

Dnia 14 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **A. K. i H. S.**

oskarżonych z art. 284 § 2 k.k. i in.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 14 marca 2024 r.,

na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku pełnomocnika oskarżyciela substydianego

o wyłączenie sędziego od udziału w sprawie kasacyjnej

oznaczonej sygn. akt II KK 493/22

p o s t a n o w i ł:

pozostawić wniosek bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Stosownie do treści art. 41a k.p.k. kolejny wniosek o wyłączenie sędziego, oparty na tych samych podstawach faktycznych co wniosek już rozpoznany należy pozostawić bez rozpoznania, jako niedopuszczalny z mocy ustawy (przepisu art. 42 § 3 nie stosuje się).

W sprawie II KK 493/22 do Sądu Najwyższego wpłynęły równolegle dwa wnioski zawierające żądanie wyłączenia pana R. W. od udziału w rozpoznaniu kasacji, przy czym – biorąc pod uwagę datę stempeli Biura Podawczego SN - pierwszy dokument z 19 stycznia 2024 r. pochodził od pełnomocnika oskarżyciela substydianego i zarejestrowany został pod numerem [...], zaś drugi z 6 lutego 2024

r. od obrońcy H. S. i zarejestrowany pod numerem [...]1. Z uwagi na to, że postanowieniem z 1 marca 2024 r. Sąd Najwyższy w sprawie [...]1, na podstawie art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 41 § 1, art. 42 § 1 i 4 k.p.k. oraz art. 6 ust. 1 EKPCzIPW, wyłączył pana R. W. od udziału w przedmiotowej sprawie II KK 493/22 i orzeczenie to stało się podstawą prawną do zastosowania w tej sprawie instytucji *iudex suspectus* – postulat pełnomocnika oskarżyciela subsydiarnego stał się bezprzedmiotowy co wykluczało jego merytoryczne rozpoznanie.

[J.J.]

[ał]